

ГОТУЮЧИСЬ ДО НОВИХ БОЇВ

(З книжки "Західний рейд" командира партизанського з'єднання кіннотників Героя Радянського Союзу М. І. Наумова)

12.7.1943 року. Село Дроздинь.

Радіо повідомило, що в курських степах ідуть важкі бої. Знищено тисячі танків і літаків ворога. Нам би допомогти їм, та ми в полоні лісів і боліт. Лише готуємося до бою. Переформували Недригайлівський загін у роту автоматників для охорони штабу з'єднання.

16.7.1943 року. Село Блажево.

Нарешті вибралися з боліт на сушу. Навколо села стоїть стіною ліс. Об'їдаємося чорницею. У всіх партизанів руки, губи і одяг у ягідних фарбах. Ці вітамінні ягоди нікому не шкодять.

У селі зустрілися з молдаванами, які прибули сюди із Брянського лісу. Полковник Андреев і командир другого загону Слюсарев також хочуть рейдувати на південь. Та на перешкоді залізниця, яку німці добре охороняють. Вирішили разом прориватися. Звісно, вночі, з боєм. Наступатимемо на станцію Остки, а переправлятимемося недалеко станції.

17.7.1943 року. Село Залав'є.

Ще день у лісі, на чорниці. Чекаємо розвідників, які відправилися до залізниці. Під вечір вони повідомили, що гарнізон німців у Остках невеликий. Вирішили переправлятися недалеко станції.

... Ще не стемніло, коли кіннотники вирушили до залізниці. Та по дорозі заболочена місцевість. Виручають воли, які перетягують наші вози з вантажем. Коли почали перехід через залізницю, спалахнула ракета. У відповідь заторохтів наш кулемет. Зав'язався бій. Та переправа не припинялася. Коли німці підтягнули підкріплення з Рокитного, бій посилювався. Але обози вчасно переправились і прямували до села Дерть. Рятують нас дрімучі ліси.